

Arrest

nr. 285 116 van 20 februari 2023
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat S. VAN ROSSEM
Violetstraat 48
2060 ANTWERPEN

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IV^{de} KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, op 3 februari 2023 heeft ingediend tegen de beslissing van de adjunct-commissaris van 24 januari 2023.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 14 februari 2023 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2023.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken D. DE BRUYN.

Gehoord de opmerkingen van verzoeker en zijn advocaat A. HAEGEMAN *loco* advocaat S. VAN ROSSEM en van attaché M. TYTGAT, die verschijnt voor verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Op 23 november 2022 wordt ten aanzien van verzoeker, die verklaart van Sri Lankaanse nationaliteit te zijn, een beslissing houdende bevel om het grondgebied te verlaten met vasthouding met het oog op verwijdering (bijlage 13septies) genomen.

1.2. Op 9 december 2022 dient verzoeker een verzoek om internationale bescherming in. Op 24 januari 2023 beslist de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Dit is de thans bestreden beslissing, die op dezelfde dag aan verzoeker per drager wordt betekend.

Deze beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Sri Lankaanse nationaliteit te bezitten, een hindoeïstische Tamil te zijn en afkomstig te zijn uit Point Pedro, Sri Lanka. U zou daar altijd hebben gewoond, met uitzondering van een periode van drie maanden in 2009 toen u omwille van de oorlog even in een vluchtelingenkamp verbleef. In 2018 startte u er een handel in textiel en tot 2022 deed u bijzonder goede zaken. Enkele van uw concurrenten uit de buurt konden uw succes maar moeilijk verkroppen en zouden u in de problemen brengen. Zij beschuldigden u dat u geld kreeg van Tamilorganisaties in het buitenland en speelden die informatie door aan het Sri Lankaans leger. Omdat u afkomstig was van Vanni en vier van uw ooms ooit hadden gediend bij de LTTE (Liberation Tigers of Tamil Eelam, ook wel Tamiltijgers of Tijgers genoemd), zou het leger u al snel viseren. U werd een eerste keer meegenomen door het leger op 22 maart 2022 en werd er gemarteld en ondervraagd. U werd beschuldigd van banden met verschillende Tamilorganisaties, maar werd uiteindelijk vrijgelaten. U trok tevergeefs naar de politie om er klacht in te dienen en op 10 april 2022 werd u een tweede keer meegenomen door het leger. Opnieuw werd u gemarteld en deze keer kreeg u er te horen dat u moest stoppen met uw handel. Vier dagen later werd u vrijgelaten en u besloot dat het beter was om uw winkel te verkopen en het land te verlaten. U trok naar Colombo en op 25 mei 2022 nam u met uw eigen paspoort het vliegtuig richting Dubai. U reisde van daaruit verder richting Frankrijk, waar u uiteindelijk zo'n zes maanden zou blijven. U diende er een verzoek om internationale bescherming in, maar wachtte het onderzoek niet af en reisde verder naar België. Op 23 november 2022 werd u op de luchthaven van Charleroi gecontroleerd door de Belgische autoriteiten toen u het vliegtuig richting het Verenigd Koninkrijk trachtte te nemen. Er werd evenwel vastgesteld dat u zich illegaal op het Belgisch grondgebied bevond en tevens gebruik maakte van valse Canadese documenten. U werd daarop overgebracht naar het gesloten centrum te Brugge (CIB), vanwaar uw repatriëring richting Sri Lanka zou worden voorbereid. Op 9 december 2022 diende u echter een eerste verzoek om internationale bescherming in. U meende niet terug te kunnen keren naar Sri Lanka omwille van bovenstaande problemen.

U legde geen documenten neer ter staving van uw verzoek.

B. Motivering

Na grondige analyse van het geheel van de gegevens in uw administratief dossier, moet vooreerst worden vastgesteld dat u géén elementen kenbaar hebt gemaakt waaruit eventuele bijzondere procedurele noden kunnen blijken, evenals dat het Commissariaat-generaal evenmin dergelijke noden in uw hoofdte heeft kunnen identificeren.

Bijgevolg werden er u geen specifieke steunmaatregelen verleend, aangezien er in het kader van onderhavige procedure redelijkerwijze kan worden aangenomen dat uw rechten gerespecteerd worden en dat u in de gegeven omstandigheden kunt voldoen aan uw verplichtingen.

Gelet op wat voorafgaat, is het Commissariaat-generaal van oordeel dat uw verzoek om internationale bescherming onderzocht en behandeld kan worden onder toepassing van artikel 57/6/1, § 1 voor versnelde procedures van de Vreemdelingenwet.

Het feit dat u de autoriteiten hebt misleid met betrekking tot uw identiteit en/of uw nationaliteit door valse informatie of valse documenten te verstrekken of door informatie of relevante documenten die een negatieve invloed op de beslissing hadden kunnen hebben, achter te houden, rechtvaardigde dat een versnelde procedure werd toegepast bij de behandeling van uw verzoek.

Na nader onderzoek van de door u ingeroepen asielmotieven en de stukken in het administratieve dossier, stelt het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen vast dat u noch de status van Vluchteling, noch de Subsidiäre beschermingsstatus kan worden toegekend, en wel hierom.

Ten eerste legde u geen enkel stuk neer ter staving van uw identiteit, relaas en/of reisweg. Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, dd. 5 januari 2023, p. 1) werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van dergelijke documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker om internationale bescherming een essentieel element in dit verzoek én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit (en relaas) zo goed mogelijk te staven. Gevraagd naar dergelijke stukken ter staving en ofschoon u klaarblijkelijk in Sri Lanka weldegelijk over een identiteitskaart beschikte, stelde u echter vreemd genoeg heden niets bij te hebben. U dan ook logischerwijs gevraagd of u hoegenaamd moeite had gedaan om dergelijke stukken te verkrijgen, bleek dat evenwel niet het geval te zijn. De verschoning die u hiervoor aanhaalt, al zou men u daarover niet hebben ingelicht, overtuigt

evenmin. U werd immers meermaals gewezen op het belang van dergelijke documenten (supra). Dat u hiertoe werkelijk geen enkele inspanning zou hebben geleverd, is tekenend voor uw gebrek aan medewerking. Wat er ook van zij, u meende verder ook een Sri Lankaans paspoort te hebben (gehad) en gevraagd naar dit stuk, meende u nogal stereotiep dat dit door de smokkelaar werd afgenomen. U heeft het verlies van uw paspoort echter nooit aangegeven bij de daarvoor bevoegde autoriteiten, waardoor dit in se niets meer blijkt dan een blote bewering. Dat u op de koop toe ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken nog zou verklaren nooit een Sri Lankaans paspoort te hebben gehad, is minstens even opmerkelijk. Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u uw originele identiteitsdocumenten liever niet kenbaar wenst te maken ten aanzien van de Belgische autoriteiten, daar de inhoud niet zou stroken met uw verklaringen (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 18 januari 2023, p. 2-5; Verklaring DVZ, dd. 5 januari 2023, Vraag 25-26). Het ontbreken van een origineel en geldig identiteitsbewijs houdt initieel een negatieve indicatie in met betrekking tot uw algemene geloofwaardigheid, daar u het CGVS geen duidelijk zich geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.

Ten tweede diende u pas laattijdig een eerste verzoek om internationale bescherming in. U verklaarde immers Sri Lanka te hebben verlaten in mei 2022 en zou sindsdien in Frankrijk hebben verbleven. U meende dan wel ginds een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend, al wist u dit niet te staven waardoor dit andermaal niets meer blijkt dan een blote bewering. Bovendien merkte u vreemd genoeg op uw procedure aldaar niet te hebben afgewacht, hetgeen eigenlijk niet ernstig is. Evenmin bleek u initieel van plan om ook in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dat u hier immers zelfs mee zou wachten tot wanneer u werd aangehouden door de Belgische autoriteiten, is bijzonder opvallend. De vaststelling dat u zelfs in het gesloten centrum, van waar uw repatriëring werd voorzien, nog even zou wachten alvorens een eerste verzoek in te dienen is bijzonder frappant. Een dergelijke houding kan dan ook maar moeilijk in overeenstemming worden gebracht met het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidiäre Bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich zo snel mogelijk zou wenden tot de bevoegde autoriteiten om aldus internationale bescherming voor diezelfde vrees te krijgen. Van iemand die beweert zo'n vrees te hebben en stelt daarom zijn land te zijn ontvlucht, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij zo snel mogelijk en althans binnen een redelijke termijn deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt. Dat u hiertoe weinig gehaast toe leek komt uw geloofwaardigheid dan ook niet ten goede (CGVS, p. 5). Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u alle mogelijke middelen aanwendt om in België te kunnen blijven, meer dan dat u een oprechte vraag indiende tot het verkrijgen van internationale bescherming.

Ten derde wordt de geloofwaardigheid van uw vrees compleet ondermijnd door uw vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen doorheen uw relaas. Zo meende u in Sri Lanka een winkel te bezitten, doch daargelaten u dit niet wist te staven, bleek u hier ook maar weinig over te kunnen vertellen. U zou kleren en "fancy items" verkopen, maar gevraagd naar de verschillende merken die u verkocht, beweerde u dat het "Indische merken" waren. Namen van die merken, kon u echter niet geven en nog vreemder was dat u later plots zou beweren dat het "zonder merken" was. U dan gevraagd waar u uw spullen haalde om te verkopen beweerde u nogal stereotiep dat ze uit India kwamen en u aldaar een agent had. Waar in India hij ze dan precies zou halen, was u ontgaan (CGVS, p. 12).

In elk geval, u meende in de problemen te komen nadat andere winkeleigenaars jaloers werden op uw succes, maar gevraagd wie dat waren raakte u niet verder dan: "Ik hoorde dat moslims dit probleem startten". Gevraagd hoe u dat hoorde kon u het niet beter schetsen dan van "andere Tamils" en gepolst wie die 'moslims' dan waren, bleek u daar eigenlijk niets over te kunnen vertellen. U kon enkel aangeven dat ze van 'Katan Kudi' afkomstig waren, maar hun namen kende u vreemd genoeg niet (CGVS, p. 12-13).

Hoe dan ook, zij zouden aan het leger hebben verteld dat u dusdanig veel geld verdiende en aangezien u van Vanni afkomstig was en vier van uw ooms destijds bij de LTTE waren aangesloten zou u al snel in de problemen komen. Het is dan ook bijzonder opmerkelijk om vast te stellen dat u van dergelijke band met de LTTE ten aanzien van de DVZ nooit eerder melding had gemaakt. U hier dan ook op gewezen, antwoordde u dit inderdaad niet ter sprake te hebben gebracht en meende u slechts een korte samenvatting te hebben gegeven: "geen details", hetgeen kant noch wal raakt. Hoewel u meende dat uw ooms ondertussen allen het leven hadden gelaten, wist u slechts van één oom de overlijdensdatum te vermelden. U meende dat één oom cameraman was bij de LTTE, een andere een soort van acteur en de twee andere ooms soldaten, maar kon daar verder eigenlijk niets meer over vertellen. U had geen idee wat hun Tamilnaam was, kende hun Tamilnummer niet, wist niet aan welke veldslagen ze hadden

deelgenomen, noch wist u onder welke divisie binnen de LTTE zij hadden gediend. Evenmin legde u enig stuk neer met betrekking tot hun activiteiten, waardoor dit andermaal niet overtuigt (CGVS, p. 10-11).

Wat er ook van zij, u beweerde te worden meegenomen door het leger naar een basis in Point Pedro, maar gevraagd om welke basis het ging, moest u het antwoord schuldig blijven. Wie u had ontvoerd omschreef u minstens even vaag: "het leger", maar om wie precies het ging wist u niet: "Het leek alsof hij een hoge rang had, dat is alles wat ik weet". U werd er beschuldigd van banden met Tamilorganisaties, maar om welke organisaties het ging, wist u niet. U had geen idee door wie u werd ondervraagd en waarom men u zou vrijlaten om u nog binnen een maand opnieuw te arresteren, is evenmin duidelijk. Te meer u ten aanzien van de DVZ nog had verklaard dat dit in maart 2022 gebeurde, doch u heden zou beweren een tweede maal in april te worden gearresteerd, wordt uw geloofwaardigheid andermaal ondermijnd (CGVS, p. 13-14).

Hoe het ook zij, u meende na dit voorval uw winkel te hebben verkocht, al bleek u ook dit niet te kunnen staven. Uw bezoek aan de politie bleek ook een blote bewering. U zou nadien nog 14 dagen onderduiken in Colombo, doch waarom u hier eerder geen melding van zou hebben gemaakt, is niet duidelijk (CGVS, p. 6). U beweerde dat uw familie na uw vertrek richting Colombo nog gevisieerd zou worden, doch wanneer dat was bleek u niet exact te kunnen zeggen. Wie langskwam omschreef u minstens even vaag als "het leger" en de vaststelling dat u ook hier ten aanzien van de DVZ geen melding van zou hebben gemaakt, is laakbaar (CGVS, p. 14-16). Bovenstaande verklaringen zijn dan ook tekenend voor uw absolute gebrek aan oprechtheid, onderstrepen het frauduleuze karakter van uw verzoek en ondermijnen uw geloofwaardigheid compleet.

Gelet op het geheel van bovenstaande vaststellingen hebt u niet aannemelijk gemaakt dat u gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en bestaan er evenmin zwaarwegende gronden om aan te nemen dat u bij een terugkeer naar uw land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde "stop and watch lists". Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Sri Lankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Sri Lankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben

met invloedrijke LTTEprofielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Srilankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten. U gaf immers aan Sri Lanka te hebben verlaten met uw eigen originele paspoort (CGVS, p. 4).

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geïsoleerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te worden dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien uw beweerde of toegeschreven band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.

Gelet op het gegeven dat u zich voor uw verzoek om subsidiaire bescherming op geen andere motieven baseert dan deze van uw asielrelaas, kan u daarenboven, gezien het ongeloofwaardig karakter van uw verzoek om internationale bescherming de subsidiaire beschermingsstatus op grond van artikel 48/4, §2, sub a en b van de Vreemdelingenwet niet worden toegekend.

U brengt geen elementen aan waaruit zou moeten blijken dat er in uw land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet. Er zijn dus geen elementen in het dossier die de toekenning van een subsidiaire beschermingsstatus in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet rechtvaardigen.

De informatie waarop het CGVS zich beroept in bovenstaande beslissing werd als bijlage aan het administratief dossier toegevoegd.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ik vestig uw aandacht op het feit dat het beroep tegen deze beslissing overeenkomstig artikel 39/57, §1, 2e lid, 2° van de Vreemdelingenwet binnen een termijn van 10 dagen na de kennisgeving van de beslissing dient te worden ingediend."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Het verzoekschrift

In wat zich aandient als een enig middel voert verzoeker de schending aan van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen en van artikel 1, A (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 (hierna: Verdrag van Genève). Uit de uiteenzetting van het middel blijkt dat verzoeker ook een schending aanvoert van artikel 3 van het Europees Verdrag tot bescherming van de rechten van de mens en de fundamentele vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: EVRM), van de materiële motiveringsplicht, van het zorgvuldigheidsbeginsel en van het rechtszekerheidsbeginsel.

Verzoeker vangt aan met een korte theoretische uiteenzetting over de door hem geschonden geachte regels en stelt niet akkoord te zijn met de bestreden beslissing. Ter weerlegging van de motieven van de bestreden beslissing zet verzoeker het volgende uiteen:

"a) Aangaande zijn asielrelaas

Eerst en vooral verklaarde verzoeker dat hij een asielaanvraag in Frankrijk had ingediend. Het CGVS verklaarde hieraan geen geloof te hechten gezien verzoeker geen begin van bewijs kon voorleggen.

Het is voor het CGVS eenvoudig om dit na te gaan via de EURODAC.

Verzoeker heeft het onderzoek in Frankrijk niet afgewacht gezien het nooit zijn bedoeling was om daar te blijven. Hij heeft een smokkelaar onder de arm genomen om naar het Verenigd Koninkrijk af te reizen. Het is echter omdat de oversteek op dat moment niet mogelijk was dat hij een asielaanvraag indiende.

Na enkele maanden had de smokkelaar de mogelijkheid om verzoeker de oversteek te laten maken waardoor hij ook Frankrijk verlaten heeft. Hij heeft ook de nood niet gehad om deze documenten mee te nemen gezien het niet zijn bedoeling was in België opnieuw een verzoek in te dienen.

Het verhaal van verzoeker is aannemelijk en kan door het CGVS zeer eenvoudig te achterhalen zijn.

Bovendien heeft verzoeker verklaard de nonkels, die lid waren van LTTE niet te hebben gekend. Hier van wordt gemotiveerd dat hij geen gegevens hieromtrent kon verschaffen. Enkele nonkels van verzoeker zijn reeds enige tijd geleden overleden. Hij kent echter wel nog de werkelijke namen van deze personen:

- P. V. (...) (acturnaam: K. M. (...)) overleden in 2019

- P. M. (...) (cameraman bij LTTE - maakte beelden van de oorlog) overleden in 1996

- P. R. (...): door CID meegenomen

- P. K. (...): door CID meegenomen

Gezien het overlijden van zijn nonkels +- 20 jaar geleden, heeft hij nooit kennis gehad van deze Tamilnamen. Dit heeft hij ook verklaard.

b) Aangaande de veiligheidssituatie in Sri Lanka

In tegendeel tot wat het CGVS stelt, is de situatie in Sri Lanka, zeer onveilig.

Wanneer verzoeker zou moeten terugkeren zal artikel 3 van het EVRM geschonden worden.

Het is duidelijk voor de Sri Lankaanse asielzoekers dat hun regering er alles aan doet om voor de buitenwereld duidelijk te maken dat men terug op de democratische weg is en dit omdat men uiteraard nood heeft aan internationale hulp, doch dit betekent nog niet dat de plaatselijke situatie verbeterd is. Dit wordt ook bevestigd door voorgaande rapporten (COI):

"(...)"

In het vorige COI over de veiligheidssituatie in Sri Lanka staat te lezen dat

"(...)"

Naar de buitenwereld toe lijkt Sri Lanka een veilig en vredig land, doch niets is minder waar. Er heerst veel criminaliteit en geweld.

Als verzoeker dient terug te keren naar Sri Lanka ondervindt hij problemen in de Sri Lankaanse maatschappij.

Mahina Rajapaksa was van 2005 tot 2015 de zesde president van Sri Lanka. Hij verkreeg veel populariteit als president door zijn strijd tegen de Tamiltijgers en zorgde er in 2006 zelfs voor dat de organisatie zou worden opgenomen als terroristische organisatie op de lijst van de VN.

De strijd kende in 2009 min of meer een einde, maar er bleef altijd een gegronde vrees bestaan voor aanhangers van de LTTE om te worden opgepakt of te worden vervolgd.

Naar aanleiding van de bloedige strijd die door president Rajapaksa was gevoerd, besloot de Secretaris-Generaal van de VN een panelgroep aan te duiden die een rapport moest maken over eventuele begane misdaden tegen de menselijkheid en over schendingen van de mensenrechten.

Het rapport gaf een zeer gedetailleerde uiteenzetting van de gebeurtenissen en besloot dat het Sri Lankaans leger onder Rajapaksa zich schuldig heeft gemaakt aan ernstige oorlogsmisdaden.² Zo schoot het leger onder meer Tamilstrijders dood die zich wensten over te geven aan de Sri Lankaanse Overheid. Er werd verder vastgesteld dat het aantal burgerslachtoffers onnoemelijk hoog was en zij voornamelijk waren gedood in de laatste fase van de oorlog.

Het is duidelijk dat voormalig landsleider Rajapaksa geen probleem heeft met het voeren van gewelddadige en bloederige oorlogen.

President Rajapaksa verloor de presidentsverkiezingen uiteindelijk en verdween tijdelijk naar de achtergrond. Thans is Sri Lanka in een politieke crisis verzeild geraakt en om die reden werd de toenmalige president op 26.10.2018 als nieuwe premier van het land aangesteld! Het gevreesde regime keert op die manier terug.

Er bestaat een gegronde vrees voor Sympathisanten, aanhangers en voormalige medestanders en volgelingen van de LTTE dat deze nieuwe eerste minister en voormalig president, de heer Rajapaksa, uit is op wraak! In verschillende kranten wordt reeds gespeculeerd over de angst die momenteel leeft onder de Tamils.

Zijn eerdere strijd tegen de Tamils was gewelddadig en bloederig en liet duizenden doden, gewonden en vermiste personen na. Hij verloor uiteindelijk zijn presidentschap en verkreeg geen meerderheid van de stemmen.

Zijn tegenstander heeft destijds Rajapaksa aangeduid als zijn rechterhand. Miljoenen Tamils verlieten reeds het land, doch er bleef nog een beperkte groep achter die nu represent staan voor 13% van de bevolking. Velen onder hen wensen zich niet uit te spreken over de actuele politieke crisis wegens de eventuele (ernstige) gevolgen die hieraan door de overheid zullen gekoppeld worden.

Uit krantenartikels bleek dat de bevolking een gegronde vrees had voor wraakacties in hoofde van de voormalige president. Deze laatste werd immers in 2015 verslagen als president door stemmen van de minderheid.

De Tamils hebben thans zelfs schrik dat hun gesprekken worden gecapteerd. Zij gebruiken daarom geëncrypteerde vormen van communicatie. Uit het COI-rapport blijkt dat deze vrees terecht is. Tamils worden gemonitord door de overheid. Hieruit kan men duidelijk afleiden dat er een gegronde angst onder de bevolking bestaat voor eventuele gewelddadige (en zelfs fatale) gevolgen. Het beleid is immers reeds gekend als gewelddadig en bloederig. Dertig jaar lang vochten de Tamils om te worden verslagen in 2009 door Rajapaksa.

Er werden tijdens de oorlog vele burgerslachtoffers gemaakt zodat het buiten kijf staat dat een voormalige Tamil een ernstig risico loopt om te worden gevisieerd door de huidige Overheid.

Nadien werd de heer Gotabhaya Rajapaksa, de broer van de toenmalige president, verkozen tot 9de president van Sri Lanka. Hij zette het 'vreesbewind' van zijn broer verder.

"(...)"³

De VN had zich meermaals ook uitgesproken over het bewind en de achteruitgang van de mensenrechten-situatie in Sri Lanka:

"(...)"⁴

Ook belangenbehartiger Mario Arulthas (Advocacy Director of People for Equality and Relief in Lanka) bevestigde dat de Tamils een 'Target' zijn voor de nieuwe eerste minister. Hij zei hierover het volgende:

"(...)"

Er waren verschillende rellen uitgebroken in Sri Lanka waardoor de situatie alles behalve veilig is. Er is tevens vanuit verschillende landen een negatief reisadvies m.b.t. Sri Lanka. Uiteraard weet verzoeker dat dit van toepassing is op toeristen, doch het is een goede weerspiegeling over de situatie zoals deze nu op dit moment is in zijn land van herkomst.

Hij werd reeds meermaals opgepakt door het leger nadat hij door buurtbewoners werd beschuldigd om gelden door te sluizen voor LTTE.

Tenslotte is men er van op de hoogte dat de president van Sri Lanka, die bovendien afgetreden is, Tamils helemaal niet gunstig gezind is. Er wordt ook gesteld dat deze wijziging in de grondwet gevolgen zal hebben voor de minderheidsgroepen, m.n. Tamils. LTTE wordt, ook in België, nog steeds aanzien als een

terroristische groepering, waardoor aanhangers zwaar gestraft zullen worden. Ook andere Europese landen, alsook Amnesty International en Human Rights Watch kaarten aan dat de situatie in Sri Lanka van naderbij bekeken dient te worden.

Het CGVS maakt hiervan ook melding in zijn beslissing en stelt ook dat de grondwetswijziging negatieve gevolgen kan hebben, doch men gaat deze gevolgen niet na. Men verwijst verder naar de presidentsverkiezing van november 2019, doch men onderzoekt niets i.v.m. de wijziging. Dit kan echter grote gevolgen hebben voor de minderheidsgroepen, waaronder de Tamils. Men kan dit niet naast zich neerleggen. Het CGVS is op de hoogte van deze grondwetswijziging, doch gaat de gevolgen hiervan niet na.

Ondertussen werd door uw Raad tevens een dossier opnieuw overgemaakt aan het CGVS wegens verder onderzoek naar de algehele situatie in Sri Lanka (RvV 275 759). De situatie is geëscaleerd sinds de laatste verkiezingen (ontslag van de ministers en President, slechte financiële situatie, ...). Hieromtrent wordt niets meer gemotiveerd dan in vorige negatieve beslissingen m.b.t. Sri Lankaanse personen.

Dat er een zeer gegronde vrees bestaat dat verzoeker blootgesteld zal worden aan onmenselijke behandelingen of straffen en dat dit absoluut in strijd is met artikel 3 EVRM.

Indien hij dient terug te keren wordt hij, bij arrestatie, gefolterd en mogelijks vermoord zeker eens men weet heeft van zijn asielaanvraag en het feit dat hij verdacht werd van wapens te verhandelen in naam van LTTE.

Verzoeker heeft wel degelijk nood aan internationale bescherming en het is onaanvaardbaar dat verwerende partij dit weigert te onderzoeken!

Dat verzoeker niet kan terugkeren zonder werkelijk gevaar voor zijn leven.

Bovendien schendt het CGVS het rechtszekerheidsbeginsel door te stellen dat verzoeker kan terugkeren naar zijn Sri Lanka, omwille van de, zogezegd, gewijzigde veiligheidssituatie zonder een individueel, grondig en actueel onderzoek uit te voeren.

Het CGVS heeft nagelaten om de veiligheidssituatie in Sri Lanka voor verzoeker te onderzoeken."

Vervolgens voert verzoeker het volgende aan met betrekking tot de toekenning van de status van vluchteling, gelet op het bestaan in zijn hoofde van een gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst:

"Volgens artikel 1 A 2) van het verdrag van Genève d.d. 28.07.1951 is vluchteling, hij of zij die uit gegronde vrees voor vervolging wegens zijn/haar ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of zijn/haar politieke overtuiging, zich bevindt buiten het land waarvan hij/zij de nationaliteit bezit, en die de bescherming van dat land niet kan of, uit hoofde van bovenvermelde vrees, niet wil inroepen.

Verzoeker meent dat er geen discussie meer kan bestaan over het feit of hij voldoet aan de criteria van de conventie van Genève om erkend te worden als politiek vluchteling.

Ter illustratie wil verzoeker in wat volgt zeer kort de verschillende criteria toelichten.

a) Gegronde vrees voor vervolging

De situatie in Sri Lanka is nog steeds zeer gevaarlijk voor leden/sympathisanten van LTTE en de autoriteiten slagen er niet in om de veiligheid van burgers te garanderen. Hij werd gevisieerd omwille van een succesvolle zaak. Er werd door concurrenten geroddeld dat deze gelden geheime storting van LTTE zouden betreffen.

Indien verzoeker terug dient te keren zal art 3 EVRM geschonden worden. Artikel 3 van het EVRM omvat het volgende:

"(...)".

Elke staat heeft een beschermingsplicht t.o.v. mensen die foltering en mensonwaardige behandeling dienen te ondergaan. Dit betekent dat niemand in een onherstelbare toestand van reëel gevaar daartoe geplaatst wordt, ook al is het buiten de jurisdictie van die staat zelf. (Arrest Kirkwood (19479/83), 12 maart 1984).

Het is dan ook onbegrijpelijk voor verzoeker dat verwerende partij de situatie in Sri Lanka niet afdoende heeft onderzocht!

Dat hij onmogelijk kan terugkeren naar Sri Lanka.

Als hij dient terug te keren naar Sri Lanka ondervindt hij problemen in de Sri Lankaanse maatschappij.

Thans zijn er nog steeds zeer ernstige problemen in verband met de veiligheidssituatie in Sri Lanka met betrekking tot de Tamiltijgers. Hieronder volgt een uiteenzetting van de actuele situatie in Sri Lanka en de gegronde vrees voor vervolging gelet op het ernstig gebrek aan veiligheid voor Tamils, zoals hierboven reeds uitgebreid uiteengezet.

Het is duidelijk voor de Sri Lankaanse asielzoekers dat hun regering er alles aan doet om voor de buitenwereld duidelijk te maken dat zij terug op de democratische weg zijn en dit omdat zij uiteraard nood

hebben aan internationale hulp, doch dit betekent nog niet dat de plaatselijke situatie verbeterd is. Dit wordt ook bevestigd door het COI-rapport:

"(...)"

In het vorige COI over de veiligheidssituatie in Sri Lanka staat te lezen dat:

"(...)"

Naar de buitenwereld toe lijkt Sri Lanka een veilig en vredig land, doch niets is minder waar. Er heerst veel criminaliteit en geweld, zeker gezien de nieuwe, ongeziene, economische crisis die Sri Lanka teistert op het moment. Hier gaan verschillende rellen mee gepaard, die door de UN human rights chief reeds veroordeeld werden.

Dat hij dan ook onder de bescherming valt van de Vluchtelingenconventie.

Het CGVS schendt flagrant het zorgvuldigheidsbeginsel door niet te onderzoeken wat de gevolgen zijn voor verzoeker indien hij dient terug te keren naar Sri-Lanka!

b.) Persoonlijke vervolging

Het verdrag van Genève verklaart dat er een gegronde vrees voor vervolging moet bestaan wegens het ras, godsdienst, nationaliteit, het behoren tot een bepaalde sociale groep of het hebben van een politieke overtuiging.

Dat verzoeker volledig aan deze voorwaarde voldoet.

Verzoeker heeft schrik dat hij slachtoffer zal worden van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in zijn Sri Lanka of ernstige bedreiging van zijn leven of persoon als gevolg van zijn succesvolle handelszaak. Hierdoor werd hij reeds meermaals gearresteerd en gefolterd. Hij werd er van beschuldigd om gelden door te sluizen voor LTTE.

Bovendien wordt LTTE gezien als een terroristische groepering door de Sri Lankaanse autoriteiten. Elke vorm van inmenging of kritiek wordt dan ook aan banden gelegd.

Dat verzoeker niet kan terugkeren omdat hij vreest voor zijn leven.

Indien verzoeker dient terug te keren naar Sri Lanka dan vreest hij dat hij dadelijk zal gearresteerd/gefolterd/mishandeld worden, wat een schending van art. 3 EVRM zal uitmaken.

Dat het leven van verzoeker in gevaar is en dat zijn veiligheid in het Sri Lanka niet gegarandeerd kan worden!

Dat dan ook duidelijk blijkt dat een persoonlijke vrees voor vervolging bestaat in hoofde van verzoeker en dat hij de vluchtelingenstatus absoluut nodig heeft!

c) Onmogelijkheid om de bescherming van zijn land in te roepen

Ook dit criterium is zonder enige twijfel vervuld in hoofde van verzoeker. Het is duidelijk dat Tamils (zelfs eenvoudige Sympathisanten) geen steun kunnen inroepen in hun land aangezien het de overheid zelf is die de strijd tegen hen voert.

Dat het voor verzoeker onbegrijpelijk is dat hij tot op heden geen internationale bescherming bekwam gelet op zijn verzoek tot internationale bescherming."

Met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus laat verzoeker ten slotte nog het volgende gelden:

"Dat de materiële motiveringsverplichting geschonden werd door het Commissariaat Generaal aangezien men verzoeker gewoon afwijst om het subsidiaire beschermingsstatuut toe te kennen zonder enige gegronde uitleg of wettige motivatie of zonder daarbij zijn echte individuele redenen na te gaan.

Heel de bestreden beslissing laat na te motiveren waarom verzoeker ook niet de subsidiaire bescherming kan worden toegekend.

Dat het CGVS dient te motiveren in zijn beslissing waarom verzoeker ook niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

Bezwaarlijk kan men stellen dat wordt gemotiveerd waarom verzoeker eveneens het subsidiaire beschermingsstatuut wordt geweigerd.

Dat indien men het dossier van verzoeker grondig onderzoekt niet ernstig getwijfeld kan worden aan het feit dat hij wel degelijk problemen kent of zal kennen omwille van de hierboven vermelde feiten

Dat de motivering van het CGVS m.b.t. de subsidiaire bescherming manifest ontoereikend is op dit vlak.

Het CGVS is verplicht alle elementen te onderzoeken op zijn belang ten aanzien van zowel het vluchtelingenstatuut als het statuut van subsidiaire bescherming. Dat het CGVS hier dan ook in gebreke is gebleven.

Het CGVS nam een negatieve beslissing m.b.t. de asielaanvraag van verzoeker zonder evenwel na te gaan of hij in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

Dat verzoeker de subsidiaire bescherming nodig heeft.

Indien het CGVS van mening is dat de persoon niet beantwoordt aan de definitie van vluchteling dient te worden nagegaan of hij eventueel in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming.

Dit is het geval indien er:

"(...)"

De president duldt geen kritiek op zijn beleid.

Andere Europese landen hebben tevens bij de VN-veiligheidsraad de vraag ingediend om de veiligheidssituatie en de inbreuken op de mensenrechten te onderzoeken.

Indien verzoeker dient terug te keren heeft hij schrik dat hij slachtoffer zal zijn van foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing in Sri Lanka of ernstige bedreiging van zijn leven of persoon riskeert.

Er wordt in de beslissing melding gemaakt van een grondwetswijziging waarover gemotiveerd wordt dat dit problemen kan veroorzaken voor de minderheidsgroepen. Hierover wordt echter niets gemotiveerd, noch onderzocht. Men verwijst naar de situatie na de verkiezingen van november 2019, doch niets meer over de wijziging en de gevolgen (discriminatie) dat dit met zich meebrengt. Nochtans hebben verschillende organisaties en Europese landen bij de VN-veiligheidsraad een vraag ingediend om dit verder te onderzoeken. Het kan dan ook aangenomen worden dat ook het CGVS (onderdeel van een EU lidstaat) dit onderzoek afwacht of hiernaar zelf onderzoek voert.

Artikel 48/4 vreemdelingenwet stelt bovendien:

"(...)"

Het Hof van Justitie heeft geoordeeld dat voor ernstige schade deze dient voort te vloeien uit de gedragingen van derden en het niet volstaat dat deze het gevolg zijn van de algemene tekortkomingen van het gezondheidssysteem in het land van herkomst.

Sri Lanka lijdt (onder) de grootste economische crisis van de laatste 70 jaar. Zij staan op de rand van het faillissement. Omwille van deze economische crisis hebben de ministers en president reeds hun ontslag aangeboden. Door deze economische crisis zijn er verschillende rellen uitgebroken. Het UN human rights chief heeft dit geweld ook reeds veroordeeld en zal deze situatie opvolgen.

Deze schade vloeit wel degelijk voort uit gedragingen van derden en treft de volledige Sri Lankaanse bevolking. Een groot deel van de bevolking leeft momenteel onder de armoedegrens en dit aantal zal nog verhogen in de volgende maanden. Er is niet enkel de enorme inflatie waar rekening mee gehouden moet worden, ook de brandstofprijzen schieten de pan uit.

Hieromtrent werd geen enkel onderzoek gevoerd. Nochtans is dit tevens een belangrijk element in het dossier van Sri Lanka. Een onmenselijke of vernederende behandeling is een behandeling die in strijd is met artikel 3 van het Europees Verdrag van de Rechten van de Mens (EVRM).

Dat door de beslissing van het CGVS de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut miskend worden aangezien men geen afdoende motivering geeft waarom men verzoeker weigert. Men onderzoekt of motiveert niet eens grondig waarom verzoeker niet in aanmerking komt voor het subsidiaire beschermingsstatuut.

Beide Statuten dienen onderzocht en gemotiveerd te worden!

Het CGVS heeft de plicht elk dossier individueel en grondig te onderzoeken. Het CGVS heeft in het geval van verzoeker nagelaten dit te doen. Op geen enkele wijze motiveert het CGVS in zijn beslissing waarom verzoeker geen subsidiaire bescherming krijgt!

Dat verzoeker werkelijk bescherming nodig heeft gelet op zijn situatie.

De bestreden beslissing is m.b.t. de subsidiaire bescherming, dat een apart statuut vormt, niet afdoende gemotiveerd.

Het is voldoende een risico te lopen om in aanmerking te komen voor het statuut. Dat dit in casu bij verzoeker het geval is. Dat hij dan ook de subsidiaire bescherming nodig heeft.

Dat de motivering van het CGVS manifest ontoereikend is op dit vlak en niet redelijk te verantwoorden gelet op de situatie in het Sri Lanka.

Dat door de beslissing van het CGVS de bepalingen van het subsidiaire beschermingsstatuut, gelet op het voorgaande, miskend worden aangezien men geen afdoende motivering aangeven waarom men verzoeker weigert.

De beslissing zoals ze genomen werd door het CGVS is dan ook een flagrante schending van de materiële motiveringsplicht.

Op dit ogenblik, gezien de omstandigheden en het gebrek aan zekerheid is het dus onmogelijk om terug te keren naar Sri-Lanka."

2.2. Stukken

2.2.1. Aan het verzoekschrift worden geen nieuwe stavingstukken gevoegd.

2.2.2. Bij een op 17 februari 2023 neergelegde aanvullende nota voegt verzoeker overeenkomstig artikel 39/76, § 1, tweede lid, van de Vreemdelingenwet een fotokopie van een identiteitsdocument.

2.3. Beoordeling

2.3.1. Ontvankelijkheid van het middel

In de mate dat verzoeker aanvoert dat artikel 3 van het EVRM wordt geschonden, dient te worden vastgesteld dat de bevoegdheid van de adjunct-commissaris in deze beperkt is tot het onderzoek naar de nood aan internationale bescherming in de zin van de artikelen 48/3 en 48/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: Vreemdelingenwet). Bovendien houdt de bestreden beslissing op zich geen verwijderingsmaatregel in.

Het enig middel is, wat dit betreft, niet-ontvankelijk.

2.3.2. De motieven van de bestreden beslissing

De uitdrukkelijke motiveringsplicht, vervat in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, heeft tot doel de burger, zelfs wanneer een beslissing niet is aangevochten, in kennis te stellen van de redenen waarom de administratieve overheid ze heeft genomen, zodat kan worden beoordeeld of er aanleiding toe bestaat de beroepen in te stellen waarover hij beschikt. De artikelen 2 en 3 van de genoemde wet van 29 juli 1991 verplichten de overheid ertoe in de akte de juridische en feitelijke overwegingen op te nemen die aan de beslissing ten grondslag liggen en dit op een “afdoende” wijze. Het begrip “afdoende” impliceert dat de opgelegde motivering in rechte en in feite evenredig moet zijn aan het gewicht van de genomen beslissing.

De bestreden beslissing moet duidelijk het determinerend motief aangeven op grond waarvan de beslissing is genomen. *In casu* wordt in de motieven van de bestreden beslissing verwezen naar de toepasselijke rechtsregels, namelijk de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet. Tevens bevat de beslissing een motivering in feite, met name dat verzoeker de vluchtelingenstatus en de subsidiaire beschermingsstatus worden geweigerd omdat (A) hij niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin en er evenmin zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b), van de Vreemdelingenwet nu (i) hij geen enkel stuk neerlegt ter staving van zijn identiteit, relaas en/of reisweg, (ii) hij pas laattijdig een eerste verzoek om internationale bescherming indiende, (iii) de geloofwaardigheid van zijn vrees compleet ondermijnd wordt door zijn vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen doorheen zijn relaas en (iv) uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming, en omdat (B) hij geen elementen aanbrengt waaruit zou moeten blijken dat er in zijn land van herkomst sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet. Al deze vaststellingen en overwegingen worden in de bestreden beslissing omstandig toegelicht.

Aldus kunnen de motieven die de bestreden beslissing onderbouwen op eenvoudige wijze in die beslissing worden gelezen zodat verzoeker er kennis van heeft kunnen nemen en hierdoor tevens heeft kunnen nagaan of het zin heeft hiertegen de beroepsmogelijkheden aan te wenden waarover hij in rechte beschikt. Daarmee is aan de voornaamste doelstelling van de formele motiveringsplicht, zoals voorgeschreven in de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen, voldaan. Verzoeker maakt niet duidelijk op welk punt deze formele motivering hem niet in staat zou stellen te begrijpen op grond van welke juridische en feitelijke gegevens de bestreden beslissing is genomen derwijze dat niet voldaan zou zijn aan het hiervoor uiteengezette doel van de formele motiveringsplicht.

Een schending van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen wordt niet aangetoond.

2.3.3. Beoordeling in het licht van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet

Verzoeker verklaart zijn land van herkomst, Sri Lanka, te hebben verlaten omwille van problemen met het Sri Lankaanse leger. Hij zou in Sri Lanka een handelszaak hebben uitgebaat en concurrenten uit de buurt zouden hem ervan beschuldigd hebben dat hij geld kreeg van Tamilorganisaties in het buitenland en die informatie doorgespeeld hebben aan het Sri Lankaans leger. Op 22 maart 2022 en 10 april 2022 zou hij door het Sri Lankaans leger zijn opgesloten en gemarteld. Nadat hij de tweede keer werd vrijgelaten, zou verzoeker zijn land met zijn eigen paspoort verlaten hebben.

Na lezing van het administratief dossier kan de Raad in navolging van de adjunct-commissaris slechts vaststellen dat verzoeker er niet in slaagt om zijn vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin aannemelijk te maken.

Vooreerst treedt de Raad de adjunct-commissaris bij waar deze vaststelt dat verzoeker geen enkel stuk neerlegt ter staving van zijn identiteit, relaas en/of reisweg. De bestreden beslissing bevat hierover de volgende toelichting:

“Tijdens het invullen van de vragenlijst van het CGVS (Vragenlijst CGVS, dd. 5 januari 2023, p. 1) werd u nochtans nadrukkelijk gewezen op het belang van dergelijke documenten. Zo is de identiteit van een verzoeker om internationale bescherming een essentieel element in dit verzoek én kan van een verzoeker verwacht worden dat die er alles aan doet om zijn identiteit (en relaas) zo goed mogelijk te staven. Gevraagd naar dergelijke stukken ter staving en ofschoon u klaarblijkelijk in Sri Lanka weldegelijk over een identiteitskaart beschikte, stelde u echter vreemd genoeg heden niets bij te hebben. U dan ook logischerwijs gevraagd of u hoegenaamd moeite had gedaan om dergelijke stukken te verkrijgen, bleek dat evenwel niet het geval te zijn. De verschoning die u hiervoor aanhaalt, al zou men u daarover niet hebben ingelicht, overtuigt evenmin. U werd immers meermaals gewezen op het belang van dergelijke documenten (supra). Dat u hiertoe werkelijk geen enkele inspanning zou hebben geleverd, is tekenend voor uw gebrek aan medewerking. Wat er ook van zij, u meende verder ook een Sri Lankaans paspoort te hebben (gehad) en gevraagd naar dit stuk, meende u nogal stereotiep dat dit door de smokkelaar werd afgenomen. U heeft het verlies van uw paspoort echter nooit aangegeven bij de daarvoor bevoegde autoriteiten, waardoor dit in se niets meer blijkt dan een blote bewering. Dat u op de koop toe ten aanzien van de Dienst Vreemdelingenzaken nog zou verklaren nooit een Sri Lankaans paspoort te hebben gehad, is minstens even opmerkelijk. Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u uw originele identiteitsdocumenten liever niet kenbaar wenst te maken ten aanzien van de Belgische autoriteiten, daar de inhoud niet zou stroken met uw verklaringen (Notities van het persoonlijk onderhoud CGVS, dd. 18 januari 2023, p. 2-5; Verklaring DVZ, dd. 5 januari 2023, Vraag 25-26). Het ontbreken van een origineel en geldig identiteitsbewijs houdt initieel een negatieve indicatie in met betrekking tot uw algemene geloofwaardigheid, daar u het CGVS geen duidelijk zich geeft op wie u bent en waar u vandaan komt.”

Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontcrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het stellen dat hij *“de nood niet (heeft) gehad om deze documenten mee te nemen gezien het niet zijn bedoeling was in België opnieuw een verzoek in te dienen”* en dat zijn verhaal aannemelijk is en door het Commissariaat-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen (hierna: CGVS) zeer eenvoudig achterhaald kan worden, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

Bij zijn op 17 februari 2023 neergelegde aanvullende nota voegt verzoeker nog een fotokopie van een identiteitsdocument. De Raad stelt evenwel vast dat dit stuk niet is voorzien van een voor eensluidend verklaarde vertaling conform artikel 8 van het koninklijk besluit van 21 december 2006 houdende de rechtspleging voor de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen waardoor het dan ook niet in overweging wordt genomen. Hoe dan ook betreft het hier slechts een fotokopie en kan aan gemakkelijk door knip- en plakwerk te fabriceren fotokopieën slechts een beperkte bewijswaarde worden verleend (cf. RvS 25 juni 2004, nr. 133.135) en doet dit stuk geen afbreuk aan de hierboven aangehaalde overwegingen met betrekking tot het gebrek aan medewerking tijdens de administratieve procedure en over het Sri Lankaanse paspoort dat verzoeker verklaarde te hebben.

Daarnaast wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld dat verzoeker laattijdig een verzoek om internationale bescherming indiende:

“U verklaarde immers Sri Lanka te hebben verlaten in mei 2022 en zou sindsdien in Frankrijk hebben verbleven. U meende dan wel ginds een verzoek om internationale bescherming te hebben ingediend, al wist u dit niet te staven waardoor dit andermaal niets meer blijkt dan een blote bewering. Bovendien merkte u vreemd genoeg op uw procedure aldaar niet te hebben afgewacht, hetgeen eigenlijk niet ernstig

is. Evenmin bleek u initieel van plan om ook in België een verzoek om internationale bescherming in te dienen. Dat u hier immers zelfs mee zou wachten tot wanneer u werd aangehouden door de Belgische autoriteiten, is bijzonder opvallend. De vaststelling dat u zelfs in het gesloten centrum, van waar uw repatriëring werd voorzien, nog even zou wachten alvorens een eerste verzoek in te dienen is bijzonder frappant. Een dergelijke houding kan dan ook maar moeilijk in overeenstemming worden gebracht met het hebben van een vrees in de zin van de Vluchtelingenconventie of van een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van Subsidaire Bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich zo snel mogelijk zou wenden tot de bevoegde autoriteiten om aldus internationale bescherming voor diezelfde vrees te krijgen. Van iemand die beweert zo'n vrees te hebben en stelt daarom zijn land te zijn ontvlucht, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij zo snel mogelijk en althans binnen een redelijke termijn deze beschermingsmodaliteiten aangrijpt. Dat u hiertoe weinig gehaast toe leek komt uw geloofwaardigheid dan ook niet ten goede (CGVS, p. 5). Het heeft er dan ook alle schijn van weg dat u alle mogelijke middelen aanwendt om in België te kunnen blijven, meer dan dat u een oprechte vraag indiende tot het verkrijgen van internationale bescherming."

Door in zijn verzoekschrift louter te stellen dat het voor het CGVS eenvoudig is om via de EURODAC na te gaan of hij een asielaanvraag in Frankrijk heeft ingediend, weerlegt verzoeker niet dat hij zich slechts beperkt tot een loutere bewering op dit vlak. Dat verzoeker dergelijke verklaring niet kan staven aan de hand van documenten, zonder daarvoor een valabele uitleg te verschaffen, duidt er niet op dat hij wenst te voldoen aan de op hem rustende medewerkingsplicht. Hoe dan ook, zelfs zo wordt aangenomen dat verzoeker een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend, dan nog blijven de vaststellingen van de bestreden beslissing dat (i) het niet ernstig is dat hij de procedure in Frankrijk niet heeft afgewacht en dat (ii) hij in België pas een verzoek om internationale bescherming indiende nadat hij reeds een tijdje werd vastgehouden met het oog op zijn verwijdering naar zijn land van herkomst overeind. Door in zijn verzoekschrift te stellen dat hij het onderzoek in Frankrijk niet heeft afgewacht "gezien het nooit zijn bedoeling was om daar te blijven", verschoont verzoeker zijn gedrag, dat niet doet blijken van een daadwerkelijke nood aan internationale bescherming, niet.

De Raad wijst er voorts op dat de bestreden beslissing moet worden gelezen als een geheel en niet als van elkaar losstaande zinnen. Het is het geheel van de in de bestreden beslissing opgesomde motieven dat de adjunct-commissaris heeft doen besluiten dat verzoeker niet aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging.

Zo haalt de adjunct-commissaris ook nog aan dat de geloofwaardigheid van verzoekers vrees compleet ondermijnd wordt door zijn vage, tegenstrijdige en weinig aannemelijke verklaringen doorheen zijn relaas, wat in de bestreden beslissing als volgt nader wordt geduid:

"Zo meende u in Sri Lanka een winkel te bezitten, doch daargelaten u dit niet wist te staven, bleek u hier ook maar weinig over te kunnen vertellen. U zou kleren en "fancy items" verkopen, maar gevraagd naar de verschillende merken die u verkocht, beweerde u dat het "Indische merken" waren. Namen van die merken, kon u echter niet geven en nog vreemder was dat u later plots zou beweren dat het "zonder merken" was. U dan gevraagd waar u uw spullen haalde om te verkopen beweerde u nogal stereotiep dat ze uit India kwamen en u aldaar een agent had. Waar in India hij ze dan precies zou halen, was u ontgaan (CGVS, p. 12).

In elk geval, u meende in de problemen te komen nadat andere winkeleigenaars jaloers werden op uw succes, maar gevraagd wie dat waren raakte u niet verder dan: "Ik hoorde dat moslims dit probleem startten". Gevraagd hoe u dat hoorde kon u het niet beter schetsen dan van "andere Tamils" en gepolst wie die 'moslims' dan waren, bleek u daar eigenlijk niets over te kunnen vertellen. U kon enkel aangeven dat ze van 'Katan Kudi' afkomstig waren, maar hun namen kende u vreemd genoeg niet (CGVS, p. 12-13).

Hoe dan ook, zij zouden aan het leger hebben verteld dat u dusdanig veel geld verdiende en aangezien u van Vanni afkomstig was en vier van uw ooms destijds bij de LTTE waren aangesloten zou u al snel in de problemen komen. Het is dan ook bijzonder opmerkelijk om vast te stellen dat u van dergelijke band met de LTTE ten aanzien van de DVZ nooit eerder melding had gemaakt. U hier dan ook op gewezen, antwoordde u dit inderdaad niet ter sprake te hebben gebracht en meende u slechts een korte samenvatting te hebben gegeven: "geen details", hetgeen kant noch wal raakt. Hoewel u meende dat uw ooms ondertussen allen het leven hadden gelaten, wist u slechts van één oom de overlijdensdatum te vermelden. U meende dat één oom cameraman was bij de LTTE, een andere een soort van acteur en de twee andere ooms soldaten, maar kon daar verder eigenlijk niets meer over vertellen. U had geen idee wat hun Tamilnaam was, kende hun Tamilnummer niet, wist niet aan welke veldslagen ze hadden

deelgenomen, noch wist u onder welke divisie binnen de LTTE zij hadden gediend. Evenmin legde u enig stuk neer met betrekking tot hun activiteiten, waardoor dit andermaal niet overtuigt (CGVS, p. 10-11).

Wat er ook van zij, u beweerde te worden meegenomen door het leger naar een basis in Point Pedro, maar gevraagd om welke basis het ging, moest u het antwoord schuldig blijven. Wie u had ontvoerd omschreef u minstens even vaag: "het leger", maar om wie precies het ging wist u niet: "Het leek alsof hij een hoge rang had, dat is alles wat ik weet". U werd er beschuldigd van banden met Tamilorganisaties, maar om welke organisaties het ging, wist u niet. U had geen idee door wie u werd ondervraagd en waarom men u zou vrijlaten om u nog binnen een maand opnieuw te arresteren, is evenmin duidelijk. Te meer u ten aanzien van de DVZ nog had verklaard dat dit in maart 2022 gebeurde, doch u heden zou beweren een tweede maal in april te worden gearresteerd, wordt uw geloofwaardigheid andermaal ondermijnd (CGVS, p. 13-14).

Hoe het ook zij, u meende na dit voorval uw winkel te hebben verkocht, al bleek u ook dit niet te kunnen staven. Uw bezoek aan de politie bleek ook een blote bewering. U zou nadien nog 14 dagen onderduiken in Colombo, doch waarom u hier eerder geen melding van zou hebben gemaakt, is niet duidelijk (CGVS, p. 6). U beweerde dat uw familie na uw vertrek richting Colombo nog gevisieerd zou worden, doch wanneer dat was bleek u niet exact te kunnen zeggen. Wie langskwam omschreef u minstens even vaag als "het leger" en de vaststelling dat u ook hier ten aanzien van de DVZ geen melding van zou hebben gemaakt, is laakbaar (CGVS, p. 14-16). Bovenstaande verklaringen zijn dan ook tekenend voor uw absolute gebrek aan oprechtheid, onderstrepen het frauduleuze karakter van uw verzoek en ondermijnen uw geloofwaardigheid compleet."

Hieruit blijkt dat de adjunct-commissaris het door verzoeker ingediende verzoek om internationale bescherming op individuele wijze heeft onderzocht en omstandig en duidelijk de motieven heeft uiteengezet waarop hij zijn beslissing baseert. Te dezen onderneemt verzoeker in voorliggend verzoekschrift geen ernstige poging om de motieven van de bestreden beslissing te weerleggen of te ontkrachten. Het komt nochtans aan verzoeker toe om deze motieven aan de hand van concrete elementen en argumenten in een ander daglicht te plaatsen. Door zich louter te beperken tot het stellen dat zijn verhaal aannemelijk is en door het CGVS zeer eenvoudig te achterhalen kan zijn en het herhalen dat hij werd gevisieerd omwille van een succesvolle zaak, dat hij reeds meermaals werd opgepakt door het leger nadat hij door buurtbewoners werd beschuldigd om gelden door te sluizen voor "Liberation Tigers of Tamil Eelam" (hierna: LTTE) en dat hij reeds meermaals gefolterd werd, blijft verzoeker daartoe echter in gebreke.

Waar verzoeker nog aanvoert dat hij de werkelijke namen van zijn nonkels kent en deze namen in zijn verzoekschrift opsomt, stelt de Raad vast dat dit aan de voorgaande conclusies over wat hij over deze nonkels wist te vertellen geen afbreuk doet. Zijn kennis van de namen van de vier nonkels die destijds bij de LTTE waren aangesloten, weegt immers niet op tegen de hogervermelde lacunes in zijn verklaringen (en in zijn kennis) over deze nonkels. Bovendien verschilt één van de namen die verzoeker in zijn verzoekschrift opgeeft, P. R., van de naam die verzoeker tijdens het persoonlijk onderhoud op het CGVS gaf, met name P. J. (administratief dossier (hierna: adm. doss.), stuk 4, map met 'Bijkomende informatie', notities van het persoonlijk onderhoud, p. 10). Waar verzoeker nog stelt dat hij nooit kennis heeft gehad van de Tamilnamen van zijn nonkels, beperkt hij zich slechts tot het verschonen van zijn gebrekkige kennis, doch hiermee slaagt hij er niet in het geheel van de voorgaande vaststellingen, die pertinent zijn en steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten.

Aldus is het betoog van verzoeker niet dienstig om de hierboven aangehaalde gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn, steun vinden in het administratief dossier en betrekking hebben op de kern van zijn asielrelaas, te weerleggen of te ontkrachten. Deze motieven blijven dan ook onverminderd overeind en worden door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Ten slotte wijst de adjunct-commissaris in de bestreden beslissing nog op het volgende:

"Volledigheidshalve wijst het CGVS erop dat hoewel de oorlog tussen de Liberation Tigers of Tamil Eelam (LTTE) en het Sri Lankaanse leger in 2009 ten einde kwam, de Sri Lankaanse overheid beducht blijft voor het heropleven van de LTTE. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: "Situatie bij terugkeer van Tamils" van 13 september 2022) blijkt dat Gotabhaya Rajapaksa sinds zijn aantreden als president in november 2019 probeert om alle macht naar zich toe te trekken. Op 22 oktober 2020 keurde het Sri Lankaanse parlement amendement 20A goed met een tweederdemeerderheid. Meerdere geraadpleegde bronnen stelden dat de grondwetswijziging gevolgen kan hebben voor alle minderheidsgroepen in Sri Lanka en in het bijzonder voor Tamils. In 2022 werden verschillende versies

voor een grondwetswijziging voorgelegd aan het parlement. Vooralsnog blijft amendement 20A van kracht.

Inzake een eventueel risico bij terugkeer naar Sri Lanka, blijkt uit het door Cedoca gevoerde onderzoek dat er geen aanwijzingen zijn dat de in- en uitreisprocedures op Colombo Airport sinds de verkiezingen van november 2019 zijn veranderd. Iedereen die (gedwongen of vrijwillig) terugkeert naar Sri Lanka wordt bij aankomst op de luchthaven van Colombo door een medewerker van de immigratiedienst gecontroleerd op zijn identiteit én op zijn eventuele aanwezigheid op zogenaamde “stop and watch lists”. Tijdens deze controle wordt ook onderzocht of de betrokkene een inbreuk op de immigratiewetgeving begaan heeft. Iedereen die op een lijst met gezochte personen (watch list) staat, of die in verband kan worden gebracht met criminaliteit of met inbreuken tegen de emigratie- en immigratiewetgeving, of die gezocht worden door Interpol zal verder ondervraagd worden. Wie op een zwarte lijst staat van personen die reeds in contact zijn gekomen met het gerecht of de politie en vervolgens een verbod hebben gekregen om te reizen (stop list) zal zeker tegengehouden worden.

Uit een analyse van de bronnen die gevallen rapporteren van detentie blijkt dat het bijna altijd gaat over personen bij wie een band met de LTTE bestaat of vermoed wordt. Personen die een betekenisvolle rol gespeeld hebben voor de zaak van het naoorlogse Tamilseparatisme en/of voor een heropening van de vijandelijkheden in Sri Lanka worden als een bedreiging voor de Srilankaanse staat beschouwd en zullen in de negatieve belangstelling van de Srilankaanse autoriteiten staan. Zij lopen een reëel risico gearresteerd te worden op grond van de Prevention of Terrorism Act (PTA).

De Sri Lankaanse autoriteiten zijn ook nog steeds op zoek naar personen waarvan ze vermoeden dat ze een gevaar zouden kunnen betekenen voor de eenheid van het land of een eventuele terugkeer van het gewelddadig Tamilseparatisme. Personen die fondsen verzamelen voor de LTTE; solide banden hebben met invloedrijke LTTEprofielen in de diaspora; en/of over organisatorische kwaliteiten beschikken blijven de negatieve aandacht van de Srilankaanse autoriteiten opwekken.

Ingevolge de sociale en politieke omwentelingen die eind 2021 van start gingen, richten de autoriteiten hun aandacht momenteel in de eerste plaats op burgermaatschappijactivisten, journalisten, studenten, demonstranten en religieuze leiders die de algemene socio-economische toestand aan de kaak stellen. In deze context worden personen die bij terugkeer gedetineerd worden omdat ze op een stop and watch list staan, voor zover ze niet betrokken zijn bij de anti-regeringsprotesten van 2022, stelselmatig na korte tijd detentie op borg vrijgelaten. Wanneer zo'n vrijgelaten terugkeerder ervan verdacht wordt banden te onderhouden met de LTTE zal hij (of zij) nadien in zijn woonplaats wel nog verder gemonitord worden door de veiligheidsdiensten. Deze monitoring duurt minstens 24 maanden en verloopt grondig maar er is hierbij geen sprake meer van (white van-) verdwijningen en ook niet van andere, ernstige mensenrechtenschendingen. De laatste jaren zijn er geen terugkeerders (van gelijk welke etnie) meer gearresteerd op basis van de PTA, noch op de luchthaven, noch in een tweede fase.

Soms worden ook personen aangehouden op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Een vrijstelling op borg binnen de 24 uur is hierbij de regel maar dit geldt niet voor gearresteerden van wie vermoed wordt dat ze betrokken zijn bij het organiseren of faciliteren van een illegale uitreis, die betrokken zijn bij documentenfraude, die gebruik gemaakt hebben van twee paspoorten, of die op een lijst van gezochte personen staan. Inbreuken op de migratiewetgeving kunnen leiden tot strafprocedures. Hierbij wordt geen onderscheid gemaakt tussen Tamils en personen van andere etnieën. Uit het gegeven dat men bij een terugkeer naar Sri Lanka mogelijks strafrechtelijk vervolgd kan worden wegens het overtreden van de Sri Lankaanse wetgeving kan op zich evenwel geen reëel risico op ernstige schade worden afgeleid. Een soevereine staat heeft immers het recht om redelijke maatregelen te nemen om de in het land vigerende immigratiewetgeving te handhaven.

Hierbij dient aansluitend te worden opgemerkt dat er in uw hoofde werd vastgesteld dat u niet aannemelijk heeft gemaakt Sri Lanka op illegale wijze te hebben verlaten, dan wel hierbij gebruik zou hebben gemaakt van (ver)vals(t)e documenten. U gaf immers aan Sri Lanka te hebben verlaten met uw eigen originele paspoort (CGVS, p. 4).

Uit een analyse van de beschikbare informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Uit de beschikbare informatie (zie COI Focus Sri Lanka: “Situatie bij terugkeer van Tamils” van 13 september 2022) blijkt immers niet dat Tamils ingeval van terugkeer naar Sri Lanka meer geviseerd worden of meer risico lopen om strafrechtelijk vervolgd te dan andere etnieën louter omdat ze Tamil zijn. Evenmin blijkt uit deze informatie dat een afgewezen verzoeker om internationale bescherming bij een terugkeer naar Sri Lanka het risico loopt blootgesteld te worden aan een mensonterende of vernederende behandeling of bestraffing louter omdat hij in het buitenland een verzoek om internationale bescherming heeft ingediend.

Gezien uw beweerde of toegeschreven band met de LTTE als niet geloofwaardig wordt beoordeeld door het CGVS, en u niet aannemelijk heeft gemaakt dat u Sri Lanka op illegale wijze verlaten heeft, acht het CGVS aldus, alle risicofactoren in acht nemende, een terugkeer naar Sri Lanka mogelijk voor u.”

Verzoeker slaagt er niet in deze pertinente motieven, die steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten. De informatie die hij in zijn verzoekschrift aanhaalt is ouder dan of ligt in de lijn met de informatie op basis waarvan de adjunct-commissaris tot de hierboven aangehaalde overwegingen en conclusies komt. Hieruit blijkt niet dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming.

Met zijn algemeen betoog over (de vrees voor) het beleid van de huidige eerste minister en voormalig president Rajapaksa en diens broer, de huidige president, ten aanzien van Tamils – die al dan niet verdacht worden van het hebben van banden met de LTTE – en de mogelijke gevolgen van de recente grondwetswijzingen voor minderheidsgroeperingen, waaronder de Tamils, werpt verzoeker voorts geen ander licht op de appreciatie van zijn vluchtmotieven. De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn uiteenzetting verwijst naar *“het vorige COI over de veiligheidssituatie in Sri Lanka”*. Voor zover daarin wordt gesteld dat Tamils met oppervlakkige banden met de LTTE of LTTE-kaderleden een doelwit blijven, wijst de Raad erop dat verzoeker de door hem beweerde of toegeschreven band met de LTTE niet aannemelijk maakt. Het komt aan verzoeker toe *in concreto* aan te tonen dat hij een gegronde vrees voor vervolging heeft in zijn land van herkomst. De loutere verwijzing naar verder niet gedateerde COI- en andere rapporten en krantenartikels over de veiligheidssituatie in Sri Lanka en de situatie van LTTE-leden/sympathisanten, zonder dit verder in verband te brengen met zijn individuele omstandigheden, volstaat daartoe niet. Waar verzoeker nog laat gelden dat er vanuit verschillende landen een negatief reisadvies is met betrekking tot Sri Lanka, beperkt hij zich tot een loutere bewering die niet *in concreto* wordt gestaafd of onderbouwd met enig begin van bewijs. Hoe dan ook zijn reisadviezen bestemd voor reislustige toeristen en niet te beschouwen als richtlijnen voor de diensten belast met het onderzoek van asielaanvragen. Een negatief reisadvies gericht ten aanzien van toeristen die niet de nationaliteit bezitten van een bepaald land of die niet van een bepaalde regio in dat land afkomstig zijn, kan niet zonder meer worden doorgetrokken naar personen zoals verzoeker die wel deze nationaliteit hebben en van dit land afkomstig zijn. Verzoeker brengt verder geen informatie bij waaruit kan blijken dat de landeninformatie waarop de bestreden beslissing is gebaseerd onjuist of niet langer actueel zou zijn.

Waar verzoeker nog hekelt dat de adjunct-commissaris ook stelt dat de grondwetswijziging negatieve gevolgen kan hebben, doch deze gevolgen niet nagaat, gaat hij voorbij aan wat in de bestreden beslissing wordt gesteld over de in- en uitreisprocedures, over gevallen van detentie, over de sociale en politieke omwentelingen eind 2021 en over aanhoudingen op de luchthaven omwille van inbreuken tegen de migratiewetgeving. Verzoeker toont hiermee niet aan dat in de bestreden beslissing op grond van onjuiste feitelijke gegevens wordt geconcludeerd dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming. Waar verzoeker hierbij nog verwijst naar het arrest nr. 277 218 van 8 september 2022 van de Raad, dient in herinnering te worden gebracht dat rechterlijke beslissingen in de continentale rechtstraditie geen precedentswaarde hebben (RvS 21 mei 2013, nr. 223.525; RvS 16 juli 2010, nr. 5885 (c); RvS 18 december 2008, nr. 3679 (c)). Bovendien toont verzoeker niet *in concreto* aan dat de feitelijke elementen die aan de grondslag lagen van het vernoemde arrest kunnen worden vergeleken met de feiten die onderhavige zaak kenmerken, temeer daar er thans meer recente informatie voorligt over de situatie bij terugkeer van Tamils naar Sri Lanka. Aldus laat verzoeker na om de concrete motieven van de bestreden beslissing te ontkrachten of te weerleggen of aan een inhoudelijke kritiek te onderwerpen.

Het betoog van verzoeker is bijgevolg niet dienstig om de hierboven aangehaalde gedetailleerde en pertinente motieven van de bestreden beslissing, die draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, te weerleggen of te ontkrachten. Het geheel van deze motieven blijft dan ook onverminderd overeind en wordt door de Raad tot de zijne gemaakt en beschouwd als zijnde hier hernomen.

Waar verzoeker nog betoogt dat *“Tamils (zelfs eenvoudige Sympathisanten) geen steun kunnen inroepen in hun land aangezien het de overheid zelf is die de strijd tegen hen voert”*, wijst de Raad er op dat vermits geen geloof kan worden gehecht aan de door hem voorgehouden problemen met het leger en aangezien uit objectieve informatie blijkt dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming, een onderzoek naar de al dan niet voorhanden zijnde beschermingsmogelijkheden in zijn land van herkomst irrelevant is.

Wanneer zoals *in casu* geen geloof kan worden gehecht aan de voorgehouden nood aan bescherming, is er geen reden om het vluchtrelaas te toetsen aan de voorwaarden die inzake de erkenning van vluchtelingen worden gesteld door artikel 1, A (2) van het Verdrag van Genève en artikel 48/3 van de

Vreemdelingenwet. Een gegronde vrees voor vervolging in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen

2.3.4. Beoordeling in het licht van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet

2.3.4.1. Met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, a), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad vast dat verzoeker geen concrete elementen aanbrengt op basis waarvan een reëel risico op de doodstraf of executie kan worden afgeleid. Ook uit de landeninformatie blijkt niet dat hij dergelijk risico loopt in Sri Lanka.

2.3.4.2. In zoverre verzoeker zich met betrekking tot de ernstige schade zoals bedoeld in artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet beroept op dezelfde motieven als deze aangehaald ter staving van zijn vrees voor vervolging, kan de Raad volstaan met te verwijzen naar de hoger gedane vaststellingen daarover waarbij geconcludeerd werd dat geen geloof kan worden gehecht aan zijn vluchtrelaas en dat het louter profiel van Tamil uit Sri Lanka op zich niet voldoende is om aanspraak te maken op internationale bescherming.

In de mate dat verzoeker nog aanvoert dat Sri Lanka de grootste economische crisis van de laatste 70 jaar lijdt en op de rand van het faillissement staat, dat de schade hierdoor voortvloeit uit gedragingen van derden en de volledige Sri Lankaanse bevolking treft, waarvan een groot deel momenteel onder de armoedegrens leeft, en het CGVS verwijt hiernaar geen enkel onderzoek te hebben gevoerd, wijst de Raad er vooreerst op dat verzoeker een dergelijk argument niet heeft aangehaald in de loop van de administratieve procedure, zodat hij de adjunct-commissaris niet dienstig kan verwijten hierover niet gemotiveerd te hebben. Bovendien beperkt verzoeker zich wat dit betreft tot het poneren van loutere beweringen die hij niet *in concreto* staft aan de hand van landeninformatie. Hoe dan ook toont verzoeker niet aan dat zijn precaire socio-economische en humanitaire situatie in Sri Lanka wordt veroorzaakt door het opzettelijk handelen of nalaten van een actor, zoals bedoeld in artikel 48/5, § 1, van de Vreemdelingenwet. De Raad wijst erop dat voor het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet het risico waaraan een verzoeker in zijn land wordt blootgesteld specifiek, dit is individueel, van aard dient te zijn. Uit zijn betoog in het verzoekschrift blijkt niet dat verzoeker in Sri Lanka persoonlijk wordt geviséerd of dat hij behoort tot een groep van geviseerde personen. Hij toont namelijk niet aan dat hij bij een terugkeer naar Sri Lanka op een intentionele en gerichte wijze zou worden onderworpen aan een onmenselijke behandeling, met name een situatie van extreme armoede waarbij hij niet in zijn elementaire levensbehoeften zou kunnen voorzien. Zijn (niet aangetoonde) mogelijk precaire situatie en leefomstandigheden bij terugkeer naar Sri Lanka vallen aldus niet onder het toepassingsgebied van artikel 48/4, § 2, b), van de Vreemdelingenwet.

Voorts wordt vastgesteld dat verzoeker geen andere concrete persoonlijke kenmerken en omstandigheden aantoont waaruit blijkt dat hij een reëel risico loopt op foltering of onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing omdat hij specifiek wordt geviséerd. Verzoeker maakt geen gewag van andere persoonlijke problemen die hij de laatste jaren in Sri Lanka zou hebben gekend.

2.3.4.3. Wat betreft de subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet, stelt de Raad in navolging van de adjunct-commissaris vast dat er geen elementen voorhanden zijn waaruit blijkt dat er in Sri Lanka sprake is van een internationaal of binnenlands gewapend conflict in de zin van artikel 48/4, § 2, c), van de Vreemdelingenwet.

2.3.4.4. Verzoeker toont gelet op het voormelde niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, van de Vreemdelingenwet.

2.3.5. Ingevolge bovenstaande vaststellingen kan verzoeker niet als vluchteling worden erkend in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet. Hij toont evenmin aan dat hij in aanmerking komt voor de toepassing van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet met betrekking tot de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.

2.3.6. Omtrent de aangevoerde schending van het zorgvuldigheidsbeginsel moet worden vastgesteld dat dit beginsel de adjunct-commissaris oplegt zijn beslissingen zorgvuldig voor te bereiden en deze te stoelen op een correcte feitenvinding. Uit het administratief dossier blijkt dat verzoeker op het CGVS uitvoerig werd gehoord. Tijdens een persoonlijk onderhoud kreeg hij de mogelijkheid zijn asielmotieven uiteen te zetten en zijn argumenten kracht bij te zetten, kon hij nieuwe en/of aanvullende stukken neerleggen en

kon hij zich laten bijstaan door een advocaat, dit alles in aanwezigheid van een tolk die het Tamil machtig is. De Raad stelt verder vast dat de adjunct-commissaris zich voor het nemen van de bestreden beslissing heeft gesteund op alle gegevens van het administratief dossier, op algemeen bekende gegevens over het voorgehouden land van herkomst van verzoeker en op alle dienstige stukken. Dat de adjunct-commissaris niet zorgvuldig tewerk is gegaan kan bijgevolg niet worden bijgetreden.

2.3.7. Uit het voorgaande blijkt dat verzoeker niet aannemelijk maakt dat de adjunct-commissaris op basis van een niet correcte feitenvinding of op kennelijk onredelijke wijze tot de bestreden beslissing is gekomen. De schending van de materiële motiveringsplicht, in het licht van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, kan niet worden aangenomen.

2.3.8. Het rechtszekerheidsbeginsel is een uit de rechtsstaat voortvloeiend beginsel dat inhoudt dat het recht voorzienbaar en toegankelijk dient te zijn zodat de rechtssubjecten in staat zijn de rechtsgevolgen van hun handelingen op voorhand in te schatten, en dat die rechtssubjecten moeten kunnen vertrouwen op een zekere standvastigheid bij het bestuur (RvS 11 januari 2007, nr. X; I. OPDEBEEK en M. VAN DAMME (eds.), *Beginnelsen van behoorlijk bestuur*, Brugge, die Keure, 2006, 315-349). Uit het voorgaande is gebleken dat de adjunct-commissaris bij het nemen van de bestreden beslissing een correcte toepassing heeft gemaakt van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet, zodat verzoeker een schending van het rechtszekerheidsbeginsel niet aannemelijk maakt.

2.3.9. Waar verzoeker vraagt om minstens de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de adjunct-commissaris tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus te vernietigen om redenen vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De verzoekende partij wordt niet erkend als vluchteling.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig februari tweeduizend drieëntwintig door:

dhr. D. DE BRUYN,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. I. VERLOOY,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

I. VERLOOY

D. DE BRUYN